

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Petra Polácha a JUDr. Jaroslavy Skoumalové v právní věci žalobců: a) **Doc. Ing. P. O., CSc.**, b) **Ing. L. A.**, c) **B. B.**, d) **M. H.**, e) **I. H.**, f) **O. K.**, g) **M. M.**, h) **L. P.**, i) **K. P.**, j) **Ing. H. P.**, k) **Ing. F. Š.**, l) **D.V.**, m) **P. Z.**, n) **J. Z.**, o) **Z. Ž.**, všichni zastoupeni JUDr. Alžbětou Prchalovou, advokátkou, se sídlem v Brně, Dřevařská 25, proti žalovanému: **Magistrát města Brna, Odbor dopravy**, se sídlem v Brně, Kounicova 67, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1. V. N., 2. Z. N., oba zastoupeni JUDr. Jiřím Gottweisem, advokátem, se sídlem v Brně, Kapucínské nám. 5, 3. Mgr. L. J. a 4. R.J., v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2011, spis. zn. 5400/OD/MMB/0157959/2011-Pos

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobcům bude po právní moci tohoto usnesení vrácena prostřednictvím jejich právního zástupce JUDr. Alžběty Prchalové jimi zaplacená část soudních poplatků ve výši 2 000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne 22.7.2011 se žalobci domáhali přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2011, spis. zn. 5400/OD/MMB/0157959/2011-Pos, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců proti předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-Židenice, Odboru výstavby a územního plánování ze dne 3.1.2011, č.j. BZID 13881/10/OVÚP/Par/07, sp. zn. SDK/05/1000876/000/007, kterým byla zamítnuta žádost o vydání deklaratorního rozhodnutí o neexistenci veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p.č. 4560/5 v k.ú. Židenice v Brně. Při podání žaloby nezaplatil ani jeden z žalobců soudní poplatek.

Podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) a § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSP“) je soudní poplatek za řízení ve

věcech správního soudnictví splatný vznikem poplatkové povinnosti, tedy podáním návrhu na zahájení řízení.

Podle ust. § 9 odst. 1 ZSP, nebyl-li poplatek za řízení, splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Z důvodu nezaplacení soudních poplatků ze strany žalobců je soud vyzval usnesením ze dne 23.8.2011, č.j. 30 A 79/2011 – 26, k zaplacení soudních poplatků ve výši 2 000,- Kč za každého z žalobců, celkem tedy 15x 2 000,- Kč ve stanovené lhůtě. Usnesení bylo žalobcům doručeno prostřednictvím právní zástupkyně dne 11.10.2011. Uvedené usnesení – výzva k zaplacení soudních poplatků byla doručována v souladu s ustálenou praxí soudů rozhodujících ve správním soudnictví společnému zástupci žalobců, neboť zaplacení soudního poplatku není úkonem, který má osobně vykonat účastník řízení a je-li účastník řízení zastoupen, výzva k zaplacení soudního poplatku se proto doručuje podle ust. § 42 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“ pouze jeho zástupce – viz zejména rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22.7.2005, č.j. 2 Afs 187/2004 – 69, in: č. 726/2005 Sb. NSS, přičemž správnost a ústavní souladnost tohoto názoru byla následně potvrzena nálezem Ústavního soudu ze dne 13.11.2007, sp. zn. Pl ÚS 2/07, <http://nalus.usoud.cz>.

Na uvedenou výzvu zaslal zástupce žalobců kolkové známky v hodnotě 2 000,- Kč s přípisem, že uvedený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč předkládají žalobci; tito zároveň upozorňují na nález Ústavního soudu č.j. I ÚS 664/03, II ÚS 359/07. Aby soud vyloučil případnou pochybnost (přes výslovné vyjádření zástupce žalobců, že jsou to žalobci, kdo předkládají soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, tedy nikoliv například jeden z nich), učinil dotaz na zástupce žalobců ohledně osoby plátce – plátců soudních poplatků ve výši 2 000,- Kč, přičemž zástupce žalobců potvrdil, že plátcem soudního poplatku ve výši 2 000,- Kč jsou všichni žalobci dohromady.

Ze shora vyličených skutečností vyplývá, že žalobci nesplnili zákonem jim uloženou povinnost zaplatit každý z nich soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, ačkoliv byli k zaplacení soudních poplatků soudem upomenuti s poučením, že nebudou-li soudní poplatky zaplaceny, řízení před soudem bude zastaveno. Žalobci v souvislosti s pouze částečnou úhradou soudních poplatků poukázali na nálezy Ústavního soudu č.j. I ÚS 664/03 a II ÚS 359/07. V rámci uvedených rozhodnutí však byla Ústavním soudem řešena otázka poplatkové povinnosti v žalobách proti vícero rozhodnutím správního orgánu při existenci jednoho žalobce; v nyní projednávané věci se však jedná o žalobu vícero žalobců proti jednomu správnímu rozhodnutí.

Podle shora již citovaného ust. § 2 odst. 2 ZSP ve věcech správního soudnictví je poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal žalobu nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení. Žalobu podalo všech 15 žalobců a tedy každému z nich vznikla zákonná povinnost zaplatit při podání žaloby soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč. Uvedený závěr vychází z ustálené praxe soudů rozhodujících ve správním soudnictví (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.5.2010, č.j. 2 As 23/2010 – 81, <http://nssoud.cz>). Podle ust. § 33 odst. 8 s.ř.s. platí, že podá-li více osob společný návrh, jedná v řízení každý sám za sebe a s účinky jen pro svou osobu. Výjimku z pravidla stanoveného v ust. § 2 odst. 2 písm. a) ZSP nepředstavuje ani ust. § 2 odst. 8 ZSP, podle něhož vznikne-li více poplatníkům povinnost zaplatit poplatek, platí jej společně a nerozdílně. Tato výjimka totiž pamatuje na odlišné

případy nerozlučných společníků. To však není situace ve správním soudnictví, kdy každý z žalobců jedná výlučně sám za sebe; pokud např. některý z nich vezme žalobu zpět, řízení jako celek nekončí a bude zastaveno pouze ve vztahu k jedné osobě. Tento právní závěr konvenuje nejen s dikcí zákonných ustanovení, nýbrž i s jejich smyslem a účelem, tak jak je přijal rovněž Ústavní soud (viz jeho nálezy ze dne 29.1.2008, sp. zn. Pl ÚS 69/06-č. 269/2008 Sb.). Celá konstrukce soudních poplatků ve správním soudnictví je i „technicky“ nastavena tak, že se očekává jeho zaplacení každým ze žalobců samostatně. V opačném případě by totiž vznikaly obtížně řešitelné situace, kdy např. několika žalobcům by svědčilo osvobození od soudního poplatku a ostatním nikoliv; nebylo by zřejmé, komu se má soudní poplatek vracet apod. (viz posledně citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.5.2010, č.j. 2 As 23/2010 – 81).

Podle ust. § 47 písm. c) s.ř.s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Jestliže se každý z žalobců rozhodl předmětné rozhodnutí žalovaného napadnout žalobou (což nebylo pro umožnění přezkumu jeho zákonnosti soudem ani potřebné), bylo povinností každého z nich zaplatit za řízení soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč (viz položka 14a bod 2 a) sazebníku soudních poplatků).

Vzhledem k tomu, že žalobci neuhradili soudní poplatky, splatné podáním návrhu na zahájení řízení přes výzvu soudu s poučením o následcích nezaplacení soudních poplatků každým z žalobců, rozhodl soud v souladu s ust. § 47 písm. c) s.ř.s. za použití ust. § 9 odst. 1 ZSP tak, že řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Výrok pod bodem III. tohoto usnesení vychází z ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodu zvláštního zřetele hodného může jí soud přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Jelikož nebyly splněny podmínky pro přiznání práva na náhradu nákladů řízení ve smyslu posledně citovaného ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., rozhodl soud tak, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O vrácení zaplacené části soudních poplatků žalobcům bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění ke dni zahájení předmětného řízení (viz čl. II zákona č. 218/2011 Sb.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ust. § 102 a násl. s.ř.s.) do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2, 4 s.ř.s.).

V Brně dne 25.10.2011

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu